

VĚTRNÍK

Ročník LII.

Čtvrtek 30. září 2021

číslo 7.

Nejlepší marketér Krakonoš

Hned dvě dramata přivezly soubory, které včera před Divadlem Krakonoš přivítali mezi kapkami deště Pepa Hejral a Ondra Benda. A protože jedním z nich byl sobor Klapý, odnesli si hosté vítání čerstvé jablko nebo sladké švestky ze zahrady Litoměřicka.

Pánové Benda a Hejral se nejprve nemohli dohodnout, jak je to vlastně s četností účasti na KDP v případě Rádobydivadla Klapý – zmiňovala se čísla 12, 16, 17, dokonce i 21. Tak snad si to pak během večera ujasnili.

Co však bylo jasné hned, byl fakt, že Krakonoš patří k těm nejlepším marketérům, jak řekl Ondřej Benda:

(Pokračování na stránce 10)

čtvrtek 30. září		
kdy	co	kde
9:30	Rozborový seminář	Malý sál
11:30	loučení Klapý	Malý sál
11:30	loučení Hvozdná	Malý sál
13:30	Videokavárna	Malý sál
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Klášterec nad Orlicí	před divadlem
17:00	Úča musí pryč!	velký sál
17:30		
18:00	Klášterec nad Orlicí	
20:00	Úča musí pryč!	velký sál
20:30		
21:00	Klášterec nad Orlicí	
22:00	Seminář KDP	půdička
22:00	posezení Klášterec nad Orlicí	malý sál

Recenze: Petr Jan Svoboda

Maxim Gorkij: Vassa
Rádobydivadlo Klapý

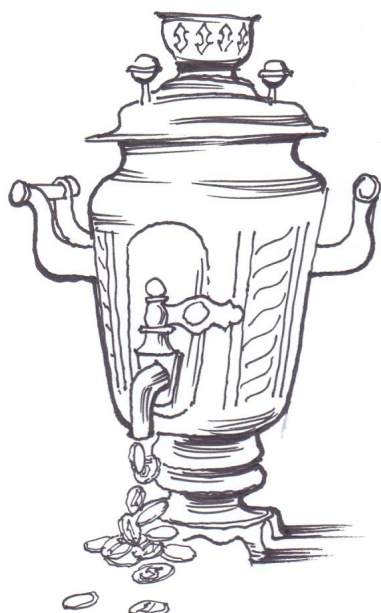

Rádoby divadlo Klapý přivezlo na přehlídku první verzi tohoto známého titulu a přiznám se, že jsem byl velmi „nachvěný“, jak říkával můj profesor na DAMU - Jan Přeučil, neboť jsem dobře znal přepracovanou „zrevolučnou“ verzi z roku 1935, ale s touto

původní verzí z roku 1910 jsem se osobně zatím nesetkal. Jako první se však ke mně dostaly fotografie tohoto nastudování a musím se přiznat, že jsem byl docela překvapený. Evidentně stylizované kostýmy mně připadaly docela zajímavé, ale „upírovské“ líčení mě trochu šokovalo. O to víc jsem

se ale na představení těšil, neboť jsem byl opravdu zvědavý, jak se takováto divadelní stylizace popere s Gorkého textem. A hned na začátku musím konstatovat, že nepříliš úspěšně. Je mi to líto o to víc, že divadelníci z Rádobydivadla jsou souborem kvalitním a zkušeným, a tak je pro mě jistým zklamáním, že právě tento klasický titul se minul svým účinkem, což dokumentovalo i chladné divácké přijetí.

Vzal jsem si tedy k ruce onen původní text a porovnával ho s předvedenou úpravou, kterou jsme včera v divadle viděli. A musím konstatovat, že škrty, které, jak je uvedeno v programu, jsou patrně dílem režiséra V. Špirita, sebraly hercům jistou část charakterotvorných prvků a zploštily tak jejich ztvárnění jednotlivých postav. Nejvíce samozřejmě u hlavní představitelky, paní Evy Andělové. Ale i ostatní herci měli stejný problém a na vině je patrně v programu také inzerovaná snaha o „nadčasovost“, podtržená přidáním i několika hudebních a recitačních vstupů. Tady se na chvíli zastavím, neboť sborová recitace, někdy nazývaná voiceband, je opravdu jedním z velmi

těžkých, ne-li nejtěžších divadelních projevů. Nastudování takové recitace vyžaduje nejen paměť, trpělivost a hudební citění, ale i speciální přípravu dýchání. Jakmile se totiž jen jeden z hlasů o maličko zpozdí nebo předběhne, okamžitě se výsledný efekt „rozmaže“ a stává se méně srozumitelný. A to se bohužel ve včerejším představení stalo snad ve všech přidaných vstupech, které tak ztratily nejen na srozumitelnosti, ale, a to je mnohem zásadnější, i na významu! Jestliže se pak výše zmíněnou textovou úpravou navíc ztratily charakterové oblouky jednotlivých postav, zničila se tím i napínavost samotného příběhu.

Na začátku jsem zmínil, že stylizované kostýmy mi už na fotografiích připadaly docela zajímavé. I ve skutečnosti jsme se všichni shodli, že jsou možná nečekané, ale současně inspirativní a barevně nápadité. Bohužel do jiné inscenace. Podobně i samot-

klasickému dramatu, nemusí být vždy na překážku, ale pokud tato absence není nahrazena jakýmkoliv jiným, vnitřním a srozumitelným nápadem, zůstává výsledný dojem zmatečný, nepřehledný a diváka rušící. Ve včerejší repríze se bohužel projevila zřejmě i dlouhá pauza od posledních před-

situacích na hraně nechtěné komiky, ale určitě se v daných podmínkách pohyboval s největší jistotou a mohl si proto dovolit i jisté zvolnění, zastavení a tím i částečné zpřehlednění jednotlivých mizanscén. Ostatní často uháněli jako o závod, jako by už chtěli mít svůj výstup co nejrychleji za sebou. Přesto, anebo možná právě i ze všech zmíněných připomínek, nám vychází překvapivě zjištění.

Přínos inscenace VASSA vidíme v tom, že otevírá možnost diskuse a jsme proto rádi, že se na přehlídce tato verze Gorkého klasiky objevila.

Půdičkáři

Ocenili jsme dramaturgickou volbu původní první verze předlohy Gorkého dramatického textu a autentický herecký výkon představitel role Pavla. Dále pak efektní scénografii, kostýmy a hudbu. Nepotěšil nás fakt, že tato efektnost se neproměnila v efektivnost. Bojovali jsme s příliš razantní dramaturgickou úpravou textu, která ochuzuje diváka o některé zásadní motivy a motivace postav původní předlohy. To vede k degradaci ostatních témat hry na primárně hrané téma boje o peníze a majetek. Rušila nás vzájemná nesouhra herců na jevišti.

ná scéna, v níž dominuje výrazné „výtvarné gesto“ – cákance na několika panelech. Marně jsme v nich hledali třeba jen náznak nějakého skrytého významu, poselství, nějaké divadelní symboliky, a tak musíme, bohužel, konstatovat, že se nám jeví jen jako obyčejná schválnost, podobně jako bílé líčení s dramatickým zdůrazňováním tu očí, tu tváře nebo úst.

To, že forma neodpovídá

stavení, takže chyběla i technická secvičenost, a to nejen u výše zmíněných recitací. Herecké výkony tak trpí z mnoha důvodů a pokud bych měl zmínit někoho, kdo se s nimi popral alespoň trochu se ctí, musím jmenovat Jiřího Chadrabu v roli Pavla. V jeho případě jsme zaznamenali jak snahu o předvedení jistého dramatického oblouku, tak i poměrně zvládnuté průběžné jednání, které bylo sice v některých, zejména pohybově dramatických

Recenze: Petra Richter Kohutová

Sergej Dakov: Odpust', Natašo

Kroužek divadelních ochotníků, Hvozdná

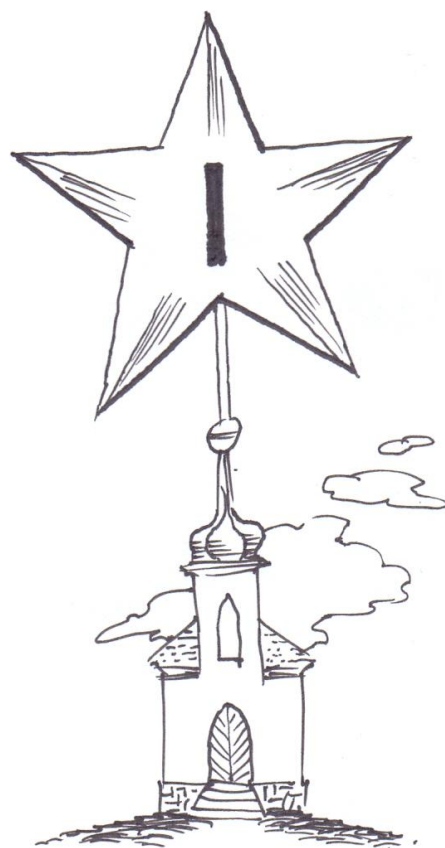
Kroužek divadelních ochotníků z Hvozdné se zejména v posledních dvaceti letech objevuje ve Vysokém nad Jizerou pravidelně. Slavná byla éra Dušana Sitka, který kromě obligátních komedií a pohádek režíroval i náročné dramatické tituly typu Őrkényho Rodiny Tóthů nebo Enquistova V hodině rysa. Jako kdyby Alena Herman kráčela ve stopách tohoto režírujícího herce – nedlouho po Šmouli pohádce uvedla vlastní scénář o nebezpečí genetických experimentů Kód nula, sci fi sociální drama, které se objevilo v roce 2015 na moravském i českém FEMADu a bylo reflektováno jako dílo sice ne scénicky dokonalé, ale jako pozoruhodné divadlo tématu nazkoušené z dobrých důvodů a s výrazným sociálním přesahem.

V letošním roce přivezl soubor inscenaci autobiografické knihy Sergeje K. Dakova Odpust', Natašo – a ta inscenace nepochybně na letošní přehlídku patří. Líčí příběh „dítěte sevřeného komunistickou propagandou, hrdého vedoucího komsomolu, vojáka ve službách ruské KGB“, který se z věřícího v Lenina stal věřícím v Boha a který za dobrodružných

okolností prchl do Kanady, kde získal azyl a byl (snad) zavražděn. Přes líčení jeho osobního příběhu se Alena Herman pokusila zprostředkovat brutalitu komunistického režimu a stvořila pásmo obrazů ilustrujících vyprávění. Způsob vyprávění je na jedné straně minimalistický – hraje se většinou na černé scéně se dvěma židlemi a rámem plus dvěma kříži pod jevištěm; dvě ženy v černém představují množství postav skrze decentní fyzickou charakteristiku, náznakové kostýmy – stačí např. kožený kabát – a rychlé střihy; některé postavy nahrazují látkoví manekýni; rekvizity se omezují na opasky, láhev, berli atd. Na druhé straně je způsob vyprávění opulentní – v množství slov, využití světla a podkresové hudby. Vznikla inscenace efektní, místy ve způsobu vyprávění i v použitých divadelních prostředcích poněkud naivní, místy velmi působivá.

Matoucí je nahodilost v zacházení se symboly. Např. – proč jsou postavy provázející na samém počátku Sergeje plavajícího z lodi v kožených kabátech – tedy jednoznačně KGB-áky? Proč jsou kožené kabáty pověšeny na kříže?

Velká škoda je, že všechno se dozvídáme hned na začátku – tím pádem jako by neustále chybělo vnitřní dramatické napětí. Např. – proč se Nataša objevuje tak záhy, navíc v roli jakéhosi „anděla“? Proč je téma víry forzírováno tak, že nezbyvá žádný prostor pro tajemství už cca deset minut po začátku představení?

K tomu postava Sergeje má všechny předpoklady pro výrazný dramatický oblouk; měl by se měnit z týraného dítěte v krále grázlů, ze spolupracovníka zločinců v cílevědomého komsomolce a hlavně – z oddaného brutálního KGB-áka v pokorného věřícího. O proměnách se mluví, ale nehrají se, veškeré Sergejovy proměny neplynou z dramatických situací, ale dějí se střihem, bez přípravy. Je škoda, že klíčové momenty v jeho životě jsou inscenovány buď velmi neuměle (test přes vyměňování žárovky, smrt Saši...) nebo se o nich jen mluví (motivační řeč pro komsomolce, zmlácení stařeny...). V podání charismatického Davida Langer je však Sergej pouze bodrým chlapičkem, který vypráví a vlastně se s ním nic zásadnějšího neděje; tím pádem se ono vyprávění stává stereotypním. Navíc slovo je tady opravdu hodně, a tu a tam bych se bez nich velmi dobře obešla – např. nepotřebuji podrobné popisy, jak vypadají Sergejovy mlátičky apod.

Jednoznačným kladem před-

stavení je profesionální zpracování hudební složky a svícení. A díky patří zaskakujícím hercům – samotné režisérce Aleně Herman a Jakubu Henzelému.

Je dobré připomínat, že komunistický režim nebyl, není a nemůže být ideálním společenským uspořádáním – a proč tomu tak je. Je však dobré vědět, že osobní příběh Sergeje Nikolajeviče Kurdakova (jak zní celé jméno autora) s velkou pravděpodobností proběhl trochu jinak; důvěryhodnost líčení událostí,

knihy – a také jeho turné po kanadských kostelích, sebepropagace v kanadském tisku a televizi atd. – byla potřeba získat azyl. A ze stránek i u nás vydané knížky je evidentní, že jestliže některé události a svou úlohu v nich přímo nezkrátil, pak je přinejmenším zamlčel. Možná kdyby inscenace z Hvozdné tolik netrvala na věrnosti problematické předloze, přistupovala k ní kritičtěji a zároveň v ní důsledněji hledala drama a divadelnost, odnesli by si diváci ještě silnější zážitek.

kteří ho přivedly ze Sovětského svazu do Kanady, je přinejmenším sporná. Důvodem napsání

Půdičkáři

Ocenili jsme výbornou dramaturgii původního románu, zvolené divadelní prostředky s prvky až dokumentárního dramatu. Dále působivou práci se světlem a zvukem. Kvitujeme zvolenou předlohu zabývající se neobyčejným příběhem o zásadní proměně postavy člověka v totalitním systému. Bavila nás práce se znakem a metaforou, nedostačoval nám výkon hlavního představitele Sergeje, který nedosahoval nastavení zvolené vysoké stylizace k danému znakovému systému. Iritoval nás unylý a utrpený herecký projev představitelky Nataši, která by měla být spíše poslem naděje a víry.

Jánošík Orlických hor přivezl do Vysokého úču

DS Ledříček z Klášterce nad Orlicí se zaměřuje na aktuální témata. Ve Vysokém nad Jizerou se představí hrou Úča musí pryč! Více prozradil režisér Václav Štefek.

Václave, jak byste vy sám nalákal na hru Úča musí pryč!?

Použiji zkušenost po naší premiéře, začnu ale ze široka. Ve spoustě lidí, kteří hru zhlédli, dané téma do značné míry rezonovalo ve smyslu, že to je věc, se kterou se potkávají v reálném životě. To platí i pro členy soubory a členy realizačního týmu, kteří ve školství pracují. Některé věci, které lidé běžně zažívají, nejsou možná schopni pojmenovat tak, jak je pojmenují, když odcházejí z divadla.

Existuje reálný předobraz?

Ta dynamika je opačná. Poté, co jsme odehráli premiéru, začaly se nám sbíhat příběhy z okolí, od nás i ze širokého. Lidé nám říkali, jak je ta hra aktuální, že si uvědomují souvislosti. S hrou máme zajímavou historku, řekl bych smutnou k pobavení. Měli jsme jet hrát do vedlejší obce, kde nás

znají a máme tam vazby. Museli nás s díky odmítnout, protože zrovna v tamní škole řešili věc, která se týkala stížnosti na učitelku a její následný odchod ze školy.

V originále je hra pod názvem Paní Müllerová musí pryč. Vy jste text upravovali, když jste i název dali do podoby Úča musí pryč?

Ano, ten text jsme lokalizovali, aby byl bližší našemu publiku, a to nejen z pohledu toho národnostního hlediska. Taky jsme ho situovali do maloměstské školy. Původní text operuje s malým a velkým městem ve Východním a Západním Německu. Tam jsou ty dvě opozice. My jsme to změnilí za venkov a metropoli. Změnili jsme realie na české prostředí, a přitom se snažíme zachovat náboj a polaritu.

Co znamená slovo Ledříček v názvu souboru?

Ledříček je takový Jánošík Orlických hor, legendární zbojník, který žil v lesích u Klášterce nad Orlicí.

Patříte pod TJ Sokol, jak funguje taková spolupráce?

Fungujeme jako jiný oddíl, akorát naše náplň není sportovní, ale kulturní. Myslím si, že s vedením si rozumíme. To, že máme k dispozici sokolovnu, je výhoda, vlastně podmínka naší existence, jinak bychom asi nefungovali.

Co dalšího připravuje DS Ledříček?

Na Vánoce by to měla být pohádka, respektive detektivní pohádka ze světa zvířat. A titulem pro dospělé bude Přátelák, který dramaturgicky naváže na naši Úču. Bude to vztahová komedie s hořkou příchuť.

Lukáš Frydrych

Nakonec vás dostanou ty, kterým se vysmíváte

Hashtag a vykřičník. Symboly, které podle účastníků kurzu KDP mladým vyjadřují střet mezi generacemi.

„Našli jsme si společné téma, které v nás rezonuje a možná rezonuje i ve vás,“ uvedl lektor kurzu Petr Theodor Pidrman střední výstup trojice svých svěřenců. Ten sestával z několika skečů zobrazujících právě mezi-generační rozdíly – rodiče vs. děti a jejich odlišný pohled na svět, boj s dezinformacemi nebo odlišný styl vyjadřování. Jednotlivé scény propojoval opakující se taneček typický pro sociální síť TikTok. „Ale jako zase házím velkou ceňbu tady svojí bábě, protože jako naučila jsem ji i s

Whatsappem, jo,“ vyvolala salvu smíchu vnučka ředitelky KDP při skeči ilustrujícím specifičnost mluvy současných teenagerů. Za refrénu písně Neposlušnost od skupiny Zrní upozorňující, že „nakonec vás dostanou ty, kterým se vysmíváte, ty, který jsou na to ještě moc mladý“ protagonisté výstupu vběhli do davu a zbořili tím pomyslnou zeď mezi mladší a starší generací. Tancem a focením selfie s přítomnými tak dali najevo, že když se chce, společnou řeč najít lze.

(kcai)

#nohate#nožůžment

Bylo to veselé, nohaté, skotačivé a zábavné. Ale přiznávám, někdy jsem rozuměla jen z části. Někde na začátku přehlídky jsem si přečetla, že moje generace chodila tančit na plesy, takhle tančí na TikToku. Ale tančí se pořád. A

právě na to jsem si vzpomněla, když jsem se včera odpoledne dívala na schody Divadla Krakonoš, kde se svým závěrečným výstupem prezentovala trojice letošních frekventantů kurzu KDP mladým. Jinak znějí některá slova, která používají. Jinak hledají způsoby,

kterými se baví. Jinak se seznamují. Přesto se také smějí, přesto také zpívají a také mají rádi třeba divadlo. Opravdu jsou tedy tak moc jiní, než jsme my?

(jn)

Přehlídková dvouletka

Výběr představení na KDP 2021 se konal vlastně ze dvou ročníků. Ročník 2020 byl naplánován pregnantně již koncem roku 2019, ročník 2021 se tedy vybíral ze dvou. Důsledky odložených přehlídek se promítnou i do ročníku 2022.

Přehlídky v roce 2020

Sněhový Brněnec, Pardubicko, měl termín: 20. 3. - 22. 3. 2020 s porotou předsedkyně Hana Marvanová, režisérka v Městském divadle v Mostě, František Laurin, režisér, Martin Hak, vpravěč, herec a pedagog, Petr Kolínský, scénograf, a Hana Cihlová jako tajemnice. Na programu byla Hrobka s vyhlídkou Normana Robbinse v provedení DS Jiřího Voskovce Sázava, Bahno bude,

dola mělo uvést Nemrtvou nevěstu Ondřeje Buchty a Nezávislý klub nadšenců Jemnice měl uvést Marco Camoletiho Na správné adrese.

Mrštíkovo divadelní jaro v Boleradicích mělo být v termínu: 27. - 29. března a 3. - 5. dubna 2020 s porotou ve složení Ladislav Valeš, Jaroslav Kodeš a Petra Richter Kohutová. Hry: Divadelní soubor AMADIS Popůvky, Marie Jones - Plný kapsy šutrů; Divadel-

Blažek, Z. Podskalský – Světáci; DS Ledříček při TJ Sokol Klášterec nad Orlicí, Lutz Hübner - Úča musí pryč!; Ochotnický spolek ŽUMPA Nučice, Pavel Němec – Amant; SDS Erben Miletin, Karel Uhlíř, Jan Svěrák - Z pohádky do pohádky; DS AMADIS Popůvky u Brna, Jim Cartwright – Dva; Dobřichovická divadelní společnost Dobřichovice, Neil Simon – Řeči, hru uvedla na Jiráskově Hronově 2021.

Klicperovy divadelní dny 2020, Sadská - střední Čechy v termínu: 14. 4. - 20. 4. 2020, se neuskutečnily. Trhové Sviny - jižní Čechy od 17. 4. do 19. 4. 2020 se také neuskutečnily.

Štívadlo 2020, Štítina - severní Morava v termínu: 27. 4. - 3. 5. 2019, se nakonec konalo v termínu 30. 6. - 4. 7. 2020. Program: Divadlo Grunt Smolkov uvedlo hru Horníci divadla Crepacy, DiVOch Vřesina komedii Vražda sexem Joan Schilerové, DS Kyjovice hru Jeefa Barona Návštěvy u pana Greena. ŠAMU Štítina pak uvedla dva příběhy Roberta Andersona Šlěpěje holubic a Jmenuji se Herbert.

Hanácký divadelní máj 2020, Němčice nad Hanou - střední Morava, od 25. 4. do 2. 5. 2020, se posunul na 21. 6. - 26.

aneb Z hotelu lázně bez hany a bázně autora Pavla Macha od OS PRUT Korouhev, Divadlo Květ života Včelákov mělo uvést svoji hru Pohádka mládí, DS AMADIS Popůvky u Brna pak Televariété 2019 autorů Vladimíra Dvořáka a Jiřího Wimmera. Zakončit přehlídku měl DS AMADIS hrou Dva od Jima Cartwrighta.

Třeštské divadelní jaro 2020 v termínu 20. 3. - 28. 3. 2020. V porotě měli mít Vladimíra Mátlu (KDP), Michala Zahálku (PIKNIK) a Alenu Velikou. Zde se na soutěž o KDP účastnily hry: Uklízečka Kateřiny Pokorné v provedení Mladé Vožice, opereta Jary Beneše Na tý louce zelený divadelního souboru Stonařov, Vassa Maxima Gorkého DS Rádo-divadlo Klapý, Divadlo Sto-

ni uskupení Ochotnice Otnice, Allan a Barbara Peasovi - Proč muži neposlouchají a ženy neumí číst v mapách; Divadelní spolek BLAŽENÁ Blažovice, Vladimír Procházka - Veronika je drak; Divadelní spolek Cimrman Revival Sivice, Zdeněk Svěrák, Ladislav Smoljak - Vyšetřování ztráty třídní knihy v Kině Hustopeče; Divadelní spolek Mutěnice, Božena Němcová, Jiřina Rathouská - Divá Bára; Loutkářský soubor Podivíni Podivín, Tomáš Gála - Prase. Tato přehlídka se nakonec uskutečnila v červenci.

Miletínské divadelní jaro 2020, Miletín - Královehradecko - VSVD, od 15. 5. do 17. 5. 2020, nakonec proběhlo od 12. do 13. června s programem: Divadelní spolek Kolár Police nad Metují, V.

6. 2020. Zde historické drama Oldřicha Daňka Kulhavý mezek aneb Výbuch na jičinském zámku hrál DS bratří Mrštíků Boleradice, DS Na štaci uvedl Loupež v Toweru Ladislava Vrchovského na motivy Edwarda Williamse,

Hrátky s čertem Jana Drdy uvedl DS Slavkov u Brna, pohádku Aloise Mikulky Šašulda a Sluníčko uvedlo divadlo Václav, DS Osvětové besedy Velká Bystrice uvedlo komedii Dave Freemana Dovolná s rizikem, Morkovští ochotníci předvedli hru Marie Tesař DS Šumavan, Kroužek divadelních ochotníků z Hvozdne pak pohádku Aleny Herman Červená karkulka. Přehlídku zakončila hra Sergeje Dakova Odpust Natašo v provedení Kroužku divadelních ochotníků z Hvozdne.

Josefodolské divadelní jaro 2020, Josefův Důl - Pojizeří a České středohoří 8. 5. - 10. 5.

2020 se nakonec konalo od 3. do 5. 7. a místní spolek ho zahájil báchorkou J. K. Tyla Tvrdohlavá žena. DS TJ Sokol Roprachtice uvedl (Ne)prodejně manželky J. Chapmana a J. Lloyd, DS J. J. Kolár při TJ Sokol Poniklá uvedl Hovorkovu komedii Darmošlapky aneb repete hoši. Jakuba Zindulky komedie Tchýně na zabítí byla v rukou DS Tyl Slaná, Amant Pavla Němce v provedení NOPOŽ byla následována Vassou Maxima Gorkého v provedení Rádobydivadla Klapý.

Žlutické divadelní léto 2020, Žlutice - Západočeská oblast - Karlovarský a Plzeňský kraj, mělo termín 29. 5. - 31. 5. 2020 a nakonec se nekonalo.

V roce 2021 se dle propozic měly konat přehlídky:

Třeštské divadelní jaro 2021, Třešť, v termínu 19. 3. - 27. 3. 2021 se nekonalo.

Mrštíkovo divadelní jaro 2021 v Boleradicích mělo mít termín 9.-11. a 16.-18. dubna 2021 a nakonec bylo od 3. 6. do 5. 6. Stodola Jiřkovice uvedla Nemrtvou nevěstu autora Ondřeje Buchty volně na motivy Tima Burtona,

Vítus Syrovice Slavíky z Madridu autorky Petry Tomšů, AMADIS Popůvky Televariété 2019 Televariété 2019 autorů Vladimíra Dvořáka a Jiřího Wimmera, DS Spojené farnosti ze Zbraslavi u Brna

muzikál Nestříhat! a Ochotnický divadelní soubor Vířina Vše pro firmu Karla Poláčka.

Miletínské divadelní jaro 2021, Miletín - Královéhradecko - VSVD, bylo od 11. do 13. 6. 2021. Programu odstartoval DS Vojan Libice nad Cidlinou hrou Jiřího Hlávky Jsem jenom herec aneb Strípky ze života Eduarda Vojana. Páni vesmíru, aneb koupím duši Romana Krejčíře v podání Divadla Šňůra Konice bylo další představení následované hrou Antonína Procházky S tvoji dcerou ne v provedení DS J. K. Tyl Meziměstí. Přehlídku pak končil Divadelní spolek HRRR Nemošnice hrou Romana Vencla a Michaely Doležalové Ani za milion.

Klicperovy divadelní dny 2021, Sadská - střední Čechy, se plánovaly od 15. do 18. 4. 2021, ale nekonaly se. Sněhový Brněnec - Pardubicko si vybral čas v termínu 19. 3. - 21. 3. 2021 a také neproběhl. Trhové Sviny - jižní Čechy, pak 16.-18. 4. 2021 byly odročeny na září a budou usilovat o postup na KDP 2022. Štívadlo 2021, Štítina - severní Morava, hodlalo mít přehlídku 26. 4. - 2. 5. 2021, ale nekonalo se.

Hanácký divadelní máj 2021, Němčice nad Hanou - střední Morava, termín: 1.-8. 5. 2021 byl posunut na 22. -27. 6. 2021 a zde Divadelní soubor AMADIS uvedl komedii Robina Hawdona Úžasná svatba, Muž sedmi sester Jaroslava Havlíčka zde předvedl Spolek divadelní

Bezchibi Brtnice, Poštáckou pohádku Karla Čapka uvedl DS Osvětové besedy Velká Bystrice, Modré z nebe Michaela McKeevera předvedl Divadelní spolek BEZKAMEN, Werichovu pohádku Až opadá listí z dubu měl na repertoáru Ochotnický spolek Divadlo Hanácké obce a na závěr pak D. S. Větrák Pivín dal hru Strejček Krópal s Jozéfkem Melhobou.

Josefodolské divadelní jaro 2021, Josefův Důl - Pojizeří a České středohoří, počítalo s termínem 7.- 9. 5. 2021 a bylo v létě 16.-18. 7. 2021. Ochotnický spolek Žumpa hrál hru Jakuba Kolára Klub, DS J. K. Tyl Josefův Důl předvedl hru Julese Verna a Víta Petřiny Tajemný hrad v Karpattech, Natěrače Donalda Churchila sehrál DS Vojan Desná - Mladá haluz, Hodkovické amatérské divadlo zahrálo pohádku Dariny Martinovské Čmelák Brundibár

pátrá, radí, informuje aneb co se děje na louce. A Jiří Hlávka uvedl svoji hru jako člen DS Vojan Libice Co vyprávěl Sepp Jörgen.

Žlutické divadelní léto 2021, Žlutice - Západočeská oblast - Karlovarský a Plzeňský kraj, nakonec slíbilo termín 28.-30. 5. 2021, ale přehlídka se nekonala.

Letošní Krakonošův divadelní podzim je ve značné míře postižený pandemií koronaviru. Všichni pořadatelé si prošli peklem příprav a vůbec to neměli lehké. Patří jim za to velké poděkování a obdiv, že překonali všechny překážky. Programová rada KDP sestavila program vlastně ze dvou ročníků a už teď víme, že i další bude postižen dopady pandemie, a to přeložením přehlídky v Trhových Svinech. Její výsledky se promítnou až do KDP 2022.

Pepa Hejral

Byli rychlí a snadno spočitatelní

„Jsem rád, že se vám představení povedlo a že se sem dostalo. Ohlasy z publika mám víc než dobré,“ pochvaloval si při loučení Pepa Hejral, který se včera před polednem loučil s DS Amadis z Popůvek u Brna, který přivezl do Vysokého hru Plné kapsy šutrů.

Dvojici herců, Josefa Širhala a Ondřeje Buchtu, si pochvalovala také jejich místní hosteska Pavlína. „Nebyla s nimi žádná práce, jednoduše jsme se jich dopočítala, ani se stavěním scény nebyl problém, potřebné věci si z náměstí také přinesli. Byli hrozně rychlí a

všude byli brzy, jen světla na jevišti štelovali dlouho,“ vypočítávala jejich ctnosti hosteska a při mluvení se stále přehrabovala v kapsách. Nakonec z nich vylovila kamínky, na nichž byl namalovaný Krakonoš. „A ještě pro ně mám něco – hrozně jim chutnal

hubník, tak jsem slíbila, že pokud budu schopná, že jim upeču nový. Nebyla jsem schopná,“ konstatovala Pavlína a v ruce držela sklenici plnou hub sušených. Pak oběma pánům nadiktovala, co k těm houbám přidat, zamíchat, nalít do pekáče a prostě upéct.

Herci z Popůvek slíbili, že upéct zkusí, že rozhodně oběhnou třikrát kostel a že příště jich možná přijede víc, tak 2,5 – 3 kusy.

Standa Mareš z Vobskočáku je na cestu vybavil keramickým džbánkem s žádostí, aby příště jej s novým divadlem přivezli zpět, ale plný dobrého vína. A když už se mluvilo o těch houbách, tak Martin Hnyk přidal stylově humorku Pepiček je na houby.

(jn)

Pohyblivé obrázky a káva

Když jsem včera ráno vstávala, bylo Vysoké zahalené hustým mlžným oparem, který se však brzy rozplynul. Během odpoledne se však dosud azurová obloha začala barvit do šeda a na zem počaly dopadat těžké kapky. Čtvrtek sice slibuje polojasno, ale oproti dnům předešlým teploty spadnou blíže k desítce. A tak pro vás máme tip na vyplnění pauzy mezi obědem a vítáním souboru z Klášterce nad Ohří. Co takhle navštívit videokavárnu v malém sále? K filmu z místních luhů a hájů si dejte kávu, čaj či něco silnějšího a cosi dobrého na zub se v kuchyňce určitě taky najde. Výhodou je, že se dovíte něco nového a nechodíte si po-

drážky či dokonce nezpůsobíte puchýře. Tak co říkáte – to je dobrá nabídka, ne? Proto nezapomeňte, místní videokavárna začíná ve 13.30 hodin. (red)

VOBSKOČÁCI!
Valná hromada bude!
Čtvrtek v 18 hodin
jako vždy U Albíny.
Účast doufáme plná.
Příspěvky – Hanka na hromadu dorazí.

(Pokračování ze stránky 1)

„Od začátku přehlídky čekáme, že zaprší, protože máme krásné nové deštníky. No a dnes Krakonoš pár kapek už poslal přímo na vítání, kdy je třeba se pod deštník schovat. Ale nebojte se, pár těchto krásných a praktických exemplářů ještě máme v divadle,“ lákal návštěvníky vítacího rituálu ke koupí tajemník poroty. Za přivítání poděkovali zástupci Kroužku divadelních ochotníků z Hvozdné i z Rádobydivadla Klapý. „Jednou mě sem přivedou a já už ode dveří budu plakat, jsem totiž velmi citlivý,“ svěřil se Ladislav Valeš z Rádobydivadla a dodal, že si už ve Vysokém požádali o nějaká hrobová místa, aby ti, co už nebudou moci jednou odejít, ulehli pod vysocké nebe. (jn)

Marek Michalko: Naše firma je stejně tradiční jako vysocká národní přehlídka

Hlavním partnerem Národní přehlídky vesnických souborů ve Vysokém nad Jizerou je už třetím rokem společnost EMBA, s.r.o., z Pasek nad Jizerou. Abychom ji vám, návštěvníkům KDP, trochu představili, obrátili jsme se s několika dotazy na jejího generálního ředitele, Marka Michalko.

Proč se vaše firma, pane řediteli, rozhodla sponzorovat právě divadelní přehlídku?

Pro nás je to taková přirozená věc, ani jsme nad tím tak nějak do hloubky nepřemýšleli. Naše společnost je také tradiční, podobně jako tato přehlídka, a to je nějakým způsobem prospáno i do našeho uvažování podpory regionu a místních spolků. Speciálně tato přehlídka, která je hodně dlouhodobá, vždyť slaví už 52. ročník, je pro nás takovou ukázkou toho spolkového života, který my z nějakých, možná i trochu romantických pohledů vnímáme jako důležitý, protože to vždy tuto oblast nějakým způsobem rozvíjelo a udržovalo v nějaké kondici.

Ona vaše společnost už má také poměrně dlouhodobou histo-

rii – kolik je jí let?

Pasecká papírna příští rok oslaví 140 let nepřetržité výroby lepenky a, jak už jsem řekl, je to nějaký pocit, který my si v sobě neseme, že jsme součástí tohoto regionu a nejsme tady jen pro ten samotný byznys, ale pro to, abychom region nějakým způsobem rozvíjeli a posouvali v rámci našich možností dál.

Jak dlouho už vysockou přehlídku finančně podporujete?

Podporovateli přehlídky jsme již mnoho let, nedokážu teď říci, jak dlouho přesně. Ale postupem času se naše role a angažovanost zvyšovala a v posledních třech letech jsme se stali hlavním partnerem.

Letos jste přebrali Cenu hej-

mana Libereckého kraje za rok 2020. Jak pohlížíte na toto ocenění?

Byla to cena za společenskou zodpovědnost. Významná určitě je a rozhodně nás velmi potěšila. Musím říci, že když jsme vyplňovali přihlášku do soutěže, příjemně jsme jednotlivými odpověďmi překvapovali také sami sebe, co všechno poskytujeme, děláme a považujeme za přirozené. Byli jsme proto rádi, že to ocenila také porota.

Takové hezké propojení mezi EMBOU a zdejším divadlem není jen v tom, že jste partnerem přehlídky, ale díky vám je nyní skvěle uspořádaný také divadelní archiv.

Součástí našeho sortimentu je celkově archivní program jak pro

(Pokračování na stránce 12)

(Pokračování ze stránky 11)

je i určitá konkurenční výhoda. Dnes se tyto stroje dělají trochu jinak. Na druhou stranu, kdybychom chtěli jít do modernějšího segmentu, tak asi možnost vyrábět třeba pro archivační program bychom pak zřejmě trochu ztratili.

Jste velký zaměstnavatel v tomto regionu?

Zaměstnáváme řádově 150 lidí, tak asi patříme k těm větším, říká generální ředitel společnosti EMBA, s.r.o., z Pasek nad Jizerou.

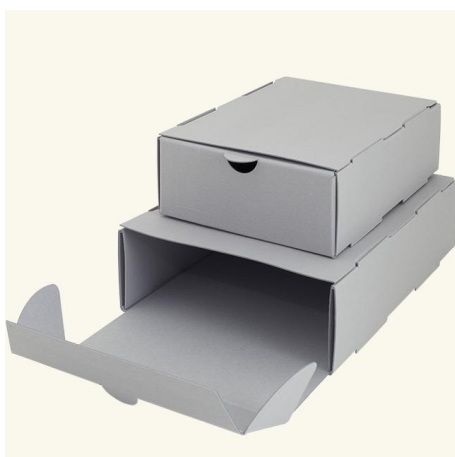
Historie pasecké papírny se datuje do roku 1882, kdy zde bratři Rösslerovi založili továrnu na výrobu bílé ruční lepenky pro balení skla vyrobeného na Jablonecku (nad Nisou). Významnými mezníky pak byly

roky 1970 a 1989, kdy se instalovaly automatické stroje, které výrazně zefektivnily výrobu. V devadesátých letech 20. století byl, již pod značkou EMBA, zahájen vývoj archivačních lepenek pro kompletní archivaci dokumentů obchodních i s kulturně-historickým významem. Své produkty, respektive kompletní řešení nabízí EMBA zákazníkům ve více než 30 zemích celého světa. Vstupní surovinou pro výrobky je z více než 90 % sběrový odpadní papír a všechny výrobky jsou zcela recyklovatelné. Za své produkty získala společnost řadu ocenění WORLDSTAR AWARD, Modrý anděl a další. Letos EMBA získala Cenu hejtmana za společenskou odpovědnost za rok 2020. (jn)

krátkodobou archivaci do běžných kanceláří, tak vyrábíme i speciální archivační program pro instituce, jako jsou muzea, národní archivy nebo ministerstva. Prostě pro instituce, které potřebují archivovat nějaké národní kulturní dědictví, a to i třeba na stovky let.

Říkal jste, že příští rok oslavíte 140 let nepřetržité výroby, jak moc se změnila její technologie?

Tak kdybych měl začít před těmi 140 lety, tak se změnila hodně. Ale řekněme, že v těch posledních dvou třech desítkách let se už zásadně neměnila, stroje jsou v podstatě už dost podobné. A to

Krauské povídání

Mlha.

Myšlenky se líně válí, kloudná slova nevydají.

Tupě sleduji zbloudilý lístek čajový

- tancuje své hladinové blues.

Těžké vstávání.

Mlžný opar zvedá se z údolí, další den bude teplem oděný.

Sbory lístků větrem šustí,

barví se pomalu do žluta, červena.

Poštolka nad hlavou mi třepotá.

Bučení.

Kravky mě zdraví, trpělivě čekají.

Však už jdu!

Ester, Karin, Ervína - Kely, Mia, Šmoulina,

Bubu, Frézie, Cínie - ale no ták, nezdržuj, Lydie!

Všechny je jménem znám - i další z nich,

že nepřijdou mi stejné, kde komu přijde směšné.

Z holínek hnůj smývám, mám ráda zvířata, nepředstírám.

Avšak vždycky na podzim,

stává se ze mě poetomil.

Působí snad vzduch? Či hory zdejší?

Ne.

Přátelé - kamarádi divadelní.

Popadlo mě zas, jak ráda vidím vás!

Malé zamyšlení

*Snad i počasí pochopilo,
že v půli se týden překulil,
a Krakonoš – náš Pán hor milý,
Vysoké lehce zavlažil.*

*Snad pochopilo i počasí,
že teď už z vršku pojedem.
Jen ještě třikrát do divadla,
vzpomínku domů povezem.*

*Pochopilo i počasí snad,
že v duši třímá naděje,
a ve světě, kde týden nejsme,
nic hrozného se neděje.*

*Vykašleme se na počasí
a chmury nechme klidně spát.
Prostě zas hupnem do dnů všedních,
co jiného se může stát.*

*A pěstujme si pomyšlení,
že návratu se dočkáme.
Vždyť nad Vysoké – no prostě není,
a my si ho vzít nedáme!
(jh)*

Napsali jste do redakce:

K divadelní činnosti patří neodmyslitelně zpěv

Počátkem 19. století se nejen německy, ale i česky zpívalo veřejně velmi málo. Nejstarším spolkem zřejmě byla podle dochovaných pramenů Jednota sv. Cecílie z Ústí nad Orlicí z roku 1803. Další mužské spolky následovaly (v počátcích byl veřejný zpěv doménou pouze mužskou) - Hlahol v Kosmonosích, Jaromír v Jaroměři, Slavoj v Chrudimi.... Zákonodárný sbor Rakouského císařství v únorové ústavě roku 1861 umožnil svým tolerantním přístupem také oficiální zakládání prvních pěveckých spolků.

Jako dobrý příklad nám posloužily spolky německé, jak tomu bylo ostatně na našem území i u spolků lyžařských. Český zpěv v té době zaznamenal bouřlivý vzestup a již roku 1861 vzniká v Praze první veřejnoprávní soubor Hlahol. Roku 1864 je například pořádán v Novoměstském divadle koncert již 113 spolků a z popudu pražského Hlaholu vznikla roku 1868 Jednota zpěváků českých a slovenských. Ta pak v roce 1891 uspořádala Sjezd pěveckého spolku českého a slovenského a roku 1900 se z ní stala Ústřední jednota zpě-

vákých spolků československých.

Byly pořádány pěvecké soutěže, zřizovaly se pěvecké župy, byl uspořádán První český festival v roce 1904, kde zpívalo 76 pěveckých spolků z Čech a Moravy. Po vzniku republiky byla v roce 1919 založena Pěvecká obec československá, fungující až do komunistického zákazu v roce 1951 (jako ve známém pohádkovém království - svobodně v této zemi zpívat zakázáno). Teprve v roce 1969 se znovu podařilo založit Unii českých pěveckých sborů - UČPS. Do roku 1990 ovšemže opět „soudružsky“ řízenou jedinou stranickou vůlí.

Ve Vysokém nad Jizerou vznikl mužský pěvecký spolek Krakonoš roku 1861, roku 1868 Vlastimila, ochotnický Přemysl roku 1871 a Pěvecko-divadelní jednota Krakonoš roku 1882. Samotná výstavka odznaků je pouze malou ukázkou (sbírku neustále doplňují) spolkových odznaků počínaje Vídní, Rakouskem. Na našem území pak nemalou část výstavy představují

spolky německé, řazené abecedně dle českých názvů měst a obcí.

Mnohé honosné kousky dokazují soutěživost jednotlivých spolků nejen ve zpěvu. Lze pouze obdivovat zručnost a dovednost tehdejších mistrů, s jejichž napodobeninami mají problémy i dnešní výrobci. Za povšimnutí stojí i samotné, převážně vlastenecké a k divadlu se vážící názvy spolků: Vlastimil, Smetana, Libuše, Lumír, Jaromír, Václav, Ratolest, Květnice a další. Dokumenty dokazují, že sbory toužily rozdávat radost sobě i svým českým posluchačům stejně, jako přinášejí divadelní ochotníci radost svým divákům. Mně osobně se líbí heslo jilemnického spolku Branislav ze Slavnosti svěcení praporu tohoto spolku roku 1868: V českém pění buď naše sprátení.

Z vysokých odznaků jsou zastoupeny ve sbírce nádherné smalty ženského pěveckého spolku Vlastimila spolu s odznakem Krakonoše.

Za pomoc s instalací výstavy děkuji paní Svatce Hejralové a slečně Pavlíně Vodseďákové.

Za případné nepřesnosti v historickém výkladu se omlouvá Jirí Ďoubalík st.

(výstava jeho odznaků je nyní ve Vlastivědném muzeu Vysoké n. J.)

Všechny vás tam ve Vysokém zdravíme, ať se dobré dílo podaří, diváků nechtě je krdel a aby byli všichni spokojeni!

Dušan a Eva z Ostravy

Vladimír
Mátl

I v informačním centru nastávají vtipné situace

Jestliže jako návštěvníci přehlídky v něčem tápete, neváhejte využít služeb informačního centra, kde vám ochotně a s úsměvem pomůže knihovnice a zároveň členka přípravného výboru Eva Marková.

Co všechno se v informačním centru děje?

Každoročně se zhruba od poloviny srpna spouští rezervační portál a začínají se vytvářet rezervace vstupenek na představení. Místa se přidělují postupně, takže si diváci bohužel nemůžou vybírat konkrétní sedadla. Pokud někdo nechce využít uvedený portál, často volají nebo přijdou osobně.

A co návštěvníky zajímá kromě rezervace vstupenek?

Samozřejmě ubytování. Jinak se lidé hlavně ptají, zda je uvedená inscenace komedie nebo drama, a zajímá je i naše doporučení, jestli je hra dobrá. Snažíme se proto jezdit i po oblastních přehlídkách, ze kterých představení postupují k nám, abychom mohli diváky informovat. Také jsou tu profláklé soubory, na které diváci vždycky přijdou, například Boleradice, Štítina nebo Ořechov.

Kolik lidí denně informační centrum navštíví?

Na začátku přehlídky tu je opravdu nával. To sem najíždějí stálí hosté ze ŠCDO nebo kurzisté, lidé si chodí pro lístky. Proto jsem ráda, že tu mám hlavně v prvních dnech pomocnice.

Poskytujete nějaké letáky nebo brožury?

Zájemci dostávají kartičky s informacemi o inscenaci. Také je odkazujeme na webové stránky KDP, případně na brožuru, kterou si můžou zakoupit ve stánku v divadle.

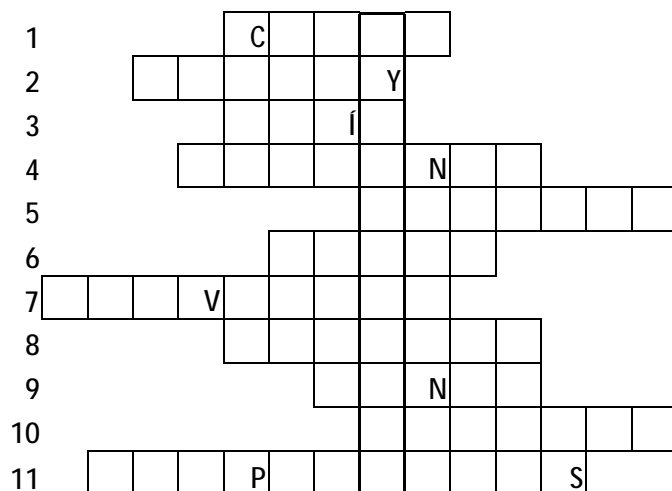
Jezdí sem i takoví skalní fanoušci divadla, kteří mají vstupenky na všechna představení?

Určitě a je jich víc. Pravidelně do Vysokého na celou přehlídku přijíždějí například manželé z Mariánských Lázní. Ten pán je tu letos po čtyřicáté deváté. Příští rok mu bude devadesát. Vždycky se sem těší a pokaždé mi přiveze med s tím, že letos je to nejspíš naposled. A v dalším roce se tu objeví zase (smích).

A co nějaká další perlička z letošní přehlídky?

Jak toho má člověk v hlavě hodně, občas nastanou vtipné situace. Přišli nějakí zájemci, kteří chtěli jít na besedu. „Na Danu Medřickou, že?“ ptám se já. A všichni se rozesmáli. Ale tak stane se. Klidně to napište, o mně si stejně všichni myslí, že jsem kecka, takže v tomhle se nic nezmění (smích).

(kcai)

1. Mladistvý výraz pro oblibu něčeho
2. Herci loutkového divadla
3. Inscenace jiným slovem
4. Vysoké divadlo
5. Prostřední jméno našeho kouče
6. Na konci představení padá...
7. Alkohol, který má na přehlídce největší spotřebu
8. Oblíbený deník
9. Couchka KDP mladým a zároveň půdičkářů
10. Cyklista Michal
11. Často používaný divadelní pojem na ranních seminářích

#nohate#nožužment

pátek 1. října 2021		
kdy	co	kde
9:30	Rozborový seminář	Malý sál
11:30	loučení Klášterec nad Orlicí	malý sál
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Štítina	před divadlem
17:00	Víš přece, že neslyším, když	velký sál
17:30	teče voda	
18:00	Štítina	
20:00	Víš přece, že neslyším, když	velký sál
20:30	teče voda	
21:00	Štítina	
22:00	Seminář KDP	půdička
22:00	posezení Štítina	malý sál

Větrník, zpravodaj LII. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce: Jana Fričová, Kateřina Caithamlová, Lukáš Frydrych, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal. Tisk povolen MK ČR E 22952.